

і знов

в похміллі найдешевшого вина

вигадаю

над ранком :

як зупинити час підступний

як примирити ворога із ворогом

як стерти з лиць усі знаки отрут і сумнів небуття

як одректись коханки що була є й буде безтілесною

як віднайти ту стежку що (не нас) веде до нас

як довести вкінці що недописане

дарма дописує

майбутній мертвий.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».